

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Secunda præparatio annua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

oritur, qui postea in Phœnicem alteram renouatam conuertitur ita diuino hoc igne in nidum cordis tui debes perfectum quoddam tui ipsius holocaustum Deo offerre ac tradere fortunas omnes, honorem, sanitatem, ac vitam: ex animo optans, omnia pro eius seruitio consumi. Debesq; te ipsum quasi annihilare; carnem tuam, etiamsi grauitur ferat, mortificando; & quacunq; pœnam, & labores acceptando, qui necessarij erunt, vt illi ipsi moriaris fortunata ac fœlici hac morte, quam diuini amoris ignis efficit: donec in cineres, & in nihilum conuertaris, & ad perfectissimam humilitatem peruenias, ob miseriam, quam ex te ipso habes, & adhuc maiorem, quam tuis culpis adiecisti. Et tunc orietur viuus *vermiculus*, qui renouationis iniciũ dabit. quia orietur in anima tua viuum & efficax desiderium in omnibus, & per omnia Dominum imitandi, qui dixit: *fego sum vermis & non homo, approbriũ hominum, & abiectio plebis;* & de quo Scriptura dicit, quod cum esset *g sapientissimus princeps inter tres, ipse sit quasi tenuerrimus ligni vermiculus.* Nã cum ipse verè sit sapientissimus, & vna ex tribus personis *h exinat: vni semetipsum, formam serui accipiens;* & in ligno crucis moriens, perfectissimum sui ipsius, honoris, & vitæ holocaustum obtulit: donec tanquam vilissimus vermiculus tractaretur. Ad cuius imitationem dabis operam, vt quoscunq; contemptus feras, & amplectaris, desiderans ab omnibus calcari, tanquam vermiculus; agnoscens, quam parum sis, & promerearis. Siquidem tanquam vermis vix potes, vel vno passu progredi, nisi repens per terram, cum periculo amissionis animæ tuæ. Cum autem hoc modo te humiliaueris & abieceris, eris benè ad mortem præparatus. vtpotè, peccato, mundo, amori proprio, tibi que ipsi mortuus. statim verò post mortem corporis, anima prodibit renouata, vt æternũ viuat in gloria, ad similitudinem Christi glorificati. Amplius hoc declarauit Sanctus Hieronymus dicens: Sanctus Iob corpus suum & exteriorem hominem appellasse *nidum*: in quo vitijs mundi, eiusque cupiditatibus continuè moreretur: vt æternum in resurrectione viueret.

§. 2. *Secunda præparatio annua.*

EX his licebit colligere modum & rationem faciendi præparationem secundam, annuam scilicet vilissimam, per octo, aut quindecim dies te ipsum occupando in *tribus* præcipuè rebus, quæ perfectam spiritualem *mortem* efficiunt: ex qua oritur interior *renouatio*. Quemadmodum enim mors corporis resurrectionem suam præcedit: ita fœlicissima hæc mors; siue tui ipsius mortificatio renouationem tuam præcedit, vt Phœnicis instar perfectissimam ducas vitam.

PRIMUM igitur facienda est generalis confessio totius illius anni, vt rationes cum Christo Domino ita fœliciter conficiantur, atque si ille an-

nus,

4.

f Psal. 31. 7.
g 2. Re. 23. 8
h Phil. 2. 7.

In Iob. 29.

I.
Generalis
confessio.

nus, imò & ipse dies esset vltimus. si enim *serpens*, vt supra dictum est, singulis annis antiquam pellem mutat, per angustum transiens foramen: quid mirum, si tu eius prudentiam imiteris, & singulis annis senectam exuas anni præcedentis: ne te mors apprehendat veteri homine vestitum, qui in igne purgatorio sit omnino comburendus: quamobrem meritò etiam examinabis omnia, in quibus totius anni decursu senectutem contraxeris, vt enim ait S. Gregorius à *feruore mentis vel inter spirituales inimicos, vel inter carnales quosque proximos, ipso viuendi vsu aliquo modo veterascimus; & assumpta nouitatis speciem fuscamus*. Quam vetustatem cum deprehendis, studendum tibi est, vt succendas diuini amoris ignem, qui eam consumens, cor tuum renouet. Aqua (inquit idem Sanctus) *vetustate quotidie, si studio circumspectionis inuigilamus, orando, legendo, benè viuendo, renouamur: quia vita nostra, dum lacrymis lauatur: bonis operibus exercetur, sanctis meditationibus tenditur: ad nouitatem suam sine cessatione reparatur*. Ille verò meditationes ad id efficaces erunt, quæ de *Novissimis* instituuntur; aut de vita & passione Christi Domini; aut de eius *beneficiis & diuinis perfectionibus*. Nam si *DEVS* (vt ipse dixit S. Iob) hunc instinctum *accipiri* indidit: vt singulis annis *k plumesceret, expandens alas suas ad Austrum*, cuius calore pori aperiuntur, & veteres plumæ cadunt, recentes verò prodeunt: rationi consentaneum est, (ait Sanctus Gregorius) vt ad orationis & meditationis exercitia recurras: in quibus, spiritus sancti Austro flante, alas tuas expandas ad pios discursus & affectus; tantumque spiritualem calorem concipias, quo vsum vetustæ conuersationis abijciens, noui hominis formam induas, iuxta Apostoli consilium, dicentis: *l expoliate vos veterem hominem cum actionibus suis, & nouum induite*.

CONCLVDES denique annuam hanc præparationem sacra communione, ad eò feruenti, atque si verè sumeres *viaticum*, transiturus ad aliam vitam: renouatus, vt supra diximus, quemadmodum *Aquila*; valdeque animatus ad resistendum omnibus hostibus, & vterius progrediendum in perfecta imitatione hominis noui, Christi Iesu: in qua consistit perfecta renouatio interior, bonaque dispositio ad securè sperandam bonam mortem. quæ, cum appropinquauerit, inuenies *nidum* tuum mundum, exornatum, & fragrantem: qui valde te confortabit in illa hora in qua maiori adhuc feruore adijcies quod deest, vt mors tua sancta sit: & preciosa.

COGITA: non sine magno mysterio fieri in lege veteri mentionem *duarum* generalium circumcilionum, quas *DEVS* toti suo populo commendauit. *Alteram*, postquam exijt Abraham ex terra sua, & domo Patris suis cum ei dixit: *ns ambula coram me & esto perfectus: alteram*, quando Iosue inducere

Lib. 19. Moral. c. 16. ad finem.

2. Meditatio.

k Iob 39. 26

Lib. 31. Moral. c. 18.

l Colof. 3. 9.

3. Tract. 4. r. 8. S. Communio.

m Gen. 17. 1.

n Iosua 5.9.

Duplex cir-
cumcisio.Prima ini-
tutio.Hec annuè
reperenda.Secunda in
fine.

ducere volebat filios Israel in terram promissionis; postquam ab exitu ex Aegypto, per quadraginta annos ambulauerat in deserto. qua circumcisio-
ne (quam secundam appellat) peracta, dixit Dominus ad Iosue *n hodie ab-
stuli opprobrium Aegypti a vobis*: præputium scilicet, quod ex Aegypto attuli-
stis, quam ob rem dignifaciti estis, qui in terram à me promissam ingredia-
mini. Hunc ergo in modum in lege noua commendat Christus Dominus
duas circumcisiones, non carnis, sed spiritus; non corporum, sed cordium;
quibus circiduntur & abijciuntur ex eis peccata, & vitia omnia; omnes
que passiones & affectiones inordinatae. *Prima* fit initio feruentis nostrae
conuersionis: cum scilicet vocatio diuina eduxit nos è mundo, & paternam
domo, vt coram ipso ambulemus, simusque perfecti: quae per totam vitam
debet continuari, & exactius adhuc singulis *annis*. Nam quemadmodum
arbores & vites, quae singulis annis fructum adferunt, singulis etiam annis
indigent putatione, qua superflui rami & palmites amputentur, vt anno se-
quenti fructus proferant copiosiores: ita tu, etsi semper in bonis operibus
exercearis: aliqua tamen annua putatione, & circumcisioe rerum super-
fluarum indiges. Quod cum tanta perfectione meriti facies: vt Dominus
tibi dicere possit: *hodie abstuli opprobrium Aegypti à te*: conlumendo scilicet
peccatorum tuorum reliquias, & mores hominis veteris: & in tuum hono-
rem conuertendo, quod in mundi oculis *ignominia* iudicatur: eò enim co-
ram meo gloriosior, quò magis circumcillus, tibi que ipse mortificatus vi-
uis: honori tibi ducens hanc mei amoris causa mortificationem.

S E D nihilominus vult D E V S, *secundam* aliam circumcisionem fieri
generalem, ad finem vitae, postquam per huius peregrinationis desertum
est ambulatum: cum scilicet prope est iam aditus ad terram promissionis
aeternae. qua circumcisioe res omnes superfluae abijciantur, quae aditum
impediunt possunt in felicissimam hanc terram, lacte, & melle aeternorum
solatorum manantem: *ultima* adhibita præparatione necessaria, ad statim
eo perueniendum; vbi aeternum eis fruamur.

§. 3. Tertia præparatio imminente iam morte.

V L T I M A M hanc præparationem, & generalem circumcisionem,
quam illa exigit, auspiciatur Deus D. N. ab ipsa lethali aegritudine:
quae acutissimi instar ex petra dura *cultri* scindit, & circumcidit, ac e-
uellit ex corde inordinatas omnes affectiones, quae ad personas & res alias
huius vitae remanserunt; quasi ad oculum videat, se prope iam esse, vt eas oēs
deserat. ideoque facillime se ab eis expedit, quando iam ad salutem suam af-
securandam est necessarium, Eligens, *cum vno oculo* potius, aut *o vno pede*, &
manu intrare in regnum caelorum; quam *duos oculos, aut duos pedes habentem*

mitti

o Mat. 18.8

(1. 200)